

ἐπὶ τῶν ἐκθάμβων συμποτῶν, νὰ διακοπῇ τὸ συγκρατοῦν αὐτὰ ἤλεκτρικὸν ρεῦμα.

Μετὰ τὸ δαίπνον εἰσῆλθον ὅπως λάβωσι τὸν καφὲν ἐντὸς αἰθούσης, ἣν ἐπλήρουν ἤχοι κλειδοκυμβάλλου, διαδιβαζόμενοι ἀπὸ γείτονος αἰθούσης τηλεφωνικῶς.

Ἡ ὥρα τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἐπῆλθε, καὶ ὁ Φραγκλίνος ἀναφαίνεται πάλιν ὡς ἐνεργὸν πρόσωπον, διὰ νὰ καλονυκτίσῃ τοὺς κεκλημένους. Τὸ αὐτόματον δὲν ἐδεικνύετο ἐκπληττόμενον διὰ τὰ συμβάντα, ἀλλ' ἤρκεσθαι νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς συμπτώτας τὸ γνωστὸν του ρητόν: «ὅστις κοιμᾶται ἐνωρίς καὶ ἐγείρεται ἐνωρίς, καθίσταται ὑγιής, πλούσιος καὶ σοφός».

Λαμπρὸν τῷ ὄντι τὸ ρητὸν τοῦ καλοῦ Φραγκλίνου, ἀλλ' ἂν ἔζη ἐν τῇ ἐποχῇ μας, αὐτὸς πρῶτος θὰ εὐρίσκατο εἰς δύσκολον θέσιν, μὴ δυνάμενος νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ. Ὁ ἤλεκτρισμὸς τῶρα μετέτρεψε καὶ τὴν νύκτα εἰς ἡμέραν, καὶ ὁ καθὼς πρέπει ἀνθρώπος δὲν κοιμᾶται, εἰ μὴ μόνον ἀροῦ αἰσθανθῇ κυριαρχοῦσαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν δύναμιν τοῦ ὕπνου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΕΧΝΑΣΜΑ

Μεταξὺ ἐμποροπραπτῶν :

— Δὲν μοῦ λές γιατί κάνεις τοὺς λογαριασμοὺς σου σὲ τριανταφυλλί χαρτί :

— Γιὰ νὰ θαρροῦν οἱ πελάται μου πῶς εἶνε ραβασάκια ὅταν τοὺς λαμβάνουν καὶ νὰ τοὺς ἀνοίγουν τοὺλάχιστον.

ΥΠΗΡΕΤΙΚΗ ΑΓΧΙΝΟΙΑ

Ἡ κυρία ζητεῖ ἐν ποτήριον ὕδατος.

Ὁ Γιάννης, ὁ ὑπὸν ὑπάρτης, φέρει πινάκιον πλήρες ὕδατος.

— Τί εἶν' αὐτό ; ἐρωτᾷ μετ' ἐκπλήξεως ἡ κυρία. Ἐνα πιάτο νερό ; Ἐγὼ σοῦ ζήτησα ἕνα ποτήρι.

— Μὰ ἡ εὐγενία σας δὲν μοῦ εἶπετε ἅμα μοῦ ζητᾷ ἕνα ποτήρι νερό νὰ τὸ φέρω σὲ πιάτο !

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Ἐξακολουθοῦσας τῆς κατεδαφίσεως τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ τείχους τῆς πόλεως, κατὰ μῆκος τῆς ὁποίας κτίζονται αἱ Σουλτανικαὶ οἰκίαι, ἀπεκαλύφθησαν ἐσχάτως, ὀλίγον κατωτέρω τῆς θέσεως ἐν ἣ ἵστατο ἡ πύλη τῆς «Καλαμαριᾶς» ἡ καὶ «Κασσανδρεωτικῆς» λεγομένη, τεμνύματα μαρμάρων ἀνθρώπων εἰς ἀρχαῖον οἰκοδόμημα καὶ στηλαὶ ἐπιτύμβιοι ἐντειχισθεῖσαι ἐκεῖ κατὰ τὸν τειχισμὸν τῆς πόλεως ἢ βραδύτερον πρὸς πλήρωσιν ῥήγματος, μεταφερθεῖσαι δ' ἐκ τοῦ ἐναντι χώρου, ἐν ᾧ κατὰ τὸν Καρμενιάτην (κερ. 17) « Πολλοὶ γὰρ ἦσαν ἐκ μονολίθου » γυγλυμμένου τύμβοι, κατὰ τε τὸ πρὸς ἀνατολὴν » καὶ δὲσιν μέρος τῆς πόλεως, ἐν οἷς πάλαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς οἱ τήνδε κατοικοῦντας ἐνεταφίζον » Ἕλληνας. »

Ἀντιγράφας τὰς ἐπιγραφὰς τῶν μέχρι σήμερον ἐκχυσθεισῶν τεσσάρων στηλῶν παραθέτω ταῦτας, ἐπιφυλασσόμενος νὰ πέμψω καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν κατόπιν ἀνακαλυφθητομένων ἐνεπιγραφῶν μαρμάρων.

Αἱ στηλαὶ αὗται σχήματος τετραπλεύρου εἰσὶν ἅπασαι ὁγκώδεις.

Αἱ ἐπιγραφαὶ

1
ΔΗΜΑΡΧΗΝΕΙΚΑ
ΝΟΡΟΣΘΕΑΝΩ
ΤΗΙΔΙΑΘΥΓΑΤΡΙ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙ
ΚΑΙΕΛΥΤΗΖΩΣΑ

2
ΓΟΥΕΤΗ
ΔΙΟΣΓΑΛΥ
ΚΟΣΜΑΞΙ
ΜΑΤΗ
ΣΥΜΒΙΩ
ΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

3
ΑΙΘΑΛΗΘ—
ΔΥΔΗ—
ΤΗΓΥΝΒΙΩ

4
ΤΟΝΜΕΚΑΤΑΦΙ
ΜΕΝΟΝΙΑΝΑΩ
ΡΙΑΤΗΔΕΚΟΥ
ΑΡΤΟΣΘΑΦΕΝ
ΕΣΩΓΑΙΗΣΩΓΥ
ΓΙΩΝΑΔΙΓΟΝΩΝ
ΕΠΙΓΟΝΟΝΤΕΥ
... ΕΝΔΕΚΕΕΣΣΥ
... ΩΟΙΣΙΝΟΗΣΑ
... ΗΑΗΝΟΙΧΟ
... ΝΟΥΚΑΙΧΑ
ΡΙΝΥΣΤΑΤΙΗΝ
ΚΟΥΑΡΤΟΣΕΠΗ
ΓΟΝΗΖΩΣΗΚΑΙΕ
ΠΙΓΟΝΩΜΝΕΙΑΣΧΑ
ΡΙΝ

Ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν στηλῶν φέρεται ἀνάγλυφος παράστασις γυναικὸς καθήμενης καὶ ἀνδρὸς ὀρθίου ἔχοντος τεταμένην τὴν ἀριστεράν χειρὰ ἀνω τῆς κεφαλῆς τῆς καθήμενης καὶ κρατοῦντός τι ἐν αὐτῇ. Ἐκ τῶν παρατεθεισῶν ἐπιγραφῶν σπουδαιότερα βεβαίως εἶνε ἡ τελευταία, ἀλλὰ δυστυχῶς εἰσὶν ἀπεξεσμένα τὰ πρῶτα γράμματα τεσσάρων στίχων αὐτῆς.

Πολλαὶ τοιαῦται στηλαὶ ἐπιτύμβιοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ σαρκοφάγοι ῥωμαϊκῆς μὲν ἐποχῆς, ἀλλ' ἑλληνικᾶς ἅπασαι φέρουσιν ἐπιγραφὰς, ἀνεκαλύφθησαν ἰδίως μετὰ τὸ 1870. ἀλλ' αἱ πλείεσται αὐτῶν κατεστράφησαν, χρησιμοποιοῦνται εἰς τὸ κρηπίδωμα τῆς προκυμαίας ὅπως θὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ αἱ ἀνεκαλυφθεῖσαι ἄρτι ἐν τῇ ἐνταῦθα ἀνεγειρομένη μεγάλῃ Ὀθωμανικῇ Σχολῇ καὶ ἐν ἄλλαις δημοσίαις οἰκοδομαῖς.

Σημειῶ δ' ἐνταῦθα ὅτι ἐν τῇ καθαιρουμένῃ πλευρᾷ τοῦ τείχους παρετήρησα κατὰ διαστήματα σταυροὺς ἰσοκέρους σχηματιζομένους ἐν τῷ τείχει διὰ πλίνθων.

Ἐν Θεσσαλονικίᾳ τῇ 10 Μαρτίου 1891

Σ. Γ. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπιστημονικά

Αἱ δ ο κ ι μ α ἰ τ ῆ ς μ ε τ α ξ ὺ Πα ρ ι σ ι ῶ ν καὶ Λονδίνου τηλεφωνικῆς γραμμῆς ἀπέδειξαν πλήρη ἐπιτυχίαν· νῦν δὲ μελετᾶται νέα τηλεφωνικὴ συνδεσις τοῦ Λονδίνου μετὰ τῶν Βρυξελλῶν. Κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ μελοδράματος Μάγον τοῦ Μασσενὲ ἐν τῷ Παρισινῷ Μελοδράματι ἐτέθη εἰς ἐνεργεiam τὸ θεατρῶσιον, δι' οὗ ἡ τηλεφωνικὴ γραμμὴ μετεβίβασεν εἰς Λονδὶνον μελωδίαν τοῦ ἔργου διαχυεστάτης καὶ ἐντονωτάτης.

Τὸ ἔν κ τ ο ν γ ε ρ μ α ν ι κ ὸ ν συνέδριον θὰ συνέλθῃ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης τὴν 1 προσεχούς Ἀπριλίου καὶ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Φιλολογικά

Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης ὁ καθηγητὴς Szanto θὰ διδάξῃ κατὰ τὸ προσεχὲς ἐξήμιτον ἐρμηνεῖαν τοῦ περὶ Ἀθηναίων πολιτικῆς ἄρτι εὐρεθέντος συγγράμματος τοῦ Ἀριστοτέλους.

Ὑπὸ τοῦ Βαυαροῦ ἀρχιεπισκόπου Τρόστ ἐδημοσιεύθη ἐν Βαυβέρῃ συλλογὴ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου Α' τῆς Βαυαρίας πρὸς

τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθων. Ἡ συλλογὴ περιλαμβάνει ὑπὲρ τῆς 400 ἐπιστολάς, ὧν ἡ πρώτη ἐγράφη τὴν 21 Ἰανουαρίου 1822, ὅτε ὁ Ὁθων ἦτο ἐπταετής καὶ ἡ τελευταία τὴν 21 Ἰανουαρίου 1867, ἓνα μῆνα πρὸ τοῦ θανάτου του. Τὸ πολυτιμότερον μέρος τῆς συλλογῆς εἶνε αἱ ἐπιστολαὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Περί τούτων πλείονα εἰς προσεχῆς φύλλον τῆς Ἑστίας.

— Γερμανικὴ τις ἐφημερίς ἀγγέλλει ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐπεξεργάσθη τελείως τὸ περί τοῦ πάππου του Γουλιέλμου Α' σύγγραμμα, ὅπερ ἐκδίδει προσεχῶς. Εἶνε δὲ τοῦτο διτομον καὶ θὰ ἐκτυπωθῇ εἰς 200 μόνον ἀντίτυπα, τὰ ὅποια θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ἡγεμόνας.

— Τοῦ νέου ἔργου τοῦ Ζολᾶ, τοῦ «Χορήματος», ἐπωλήθησαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν 70 χιλιάδες ἀντιτύπων.

Θεατρικὰ

Ἐν τῷ Γαλλικῷ θεάτρῳ τῶν Παρισίων παρεστάθη ἐσχάτως νέον δράμα τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως καὶ κριτικοῦ Ἰουλίου Λεμαίτρ *Marriage blanc*. Τὸ ἔργον ἐκρίθη αὐστηρότατα ὑπὸ τοῦ τύπου καὶ αὐτὸς δὲ ὁ συγγραφεὺς ὅστις συντάσσει τὴν θεατρικὴν ἐπιφύλλιδα τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων, κρίνων μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτοῦ χάριτος τὸ δράμα, δὲν διστάζει ν' ἀνομολογήσῃ τὴν ἀποτυχίαν του.

— Τὸ νέον δράμα τοῦ Χάουπτμαν *Ein-same Menschen*, ὅπερ παρεστάθη πρὸ τινος ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Θεάτρῳ τῶν Παρισίων, ἀνεβιβάσθη καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Γερμανικοῦ Θεάτρου τοῦ Βερολίνου μετὰ τινος ἀποκοπῆς.

— Ἡ διεύθυνσις τοῦ Μελοδραματικοῦ Θεάτρου τῆς Νέας Ὑόρκης ἀπεφάσισε κατὰ τὴν προσεχῇ περίοδον ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν γερμανικὸν θίασον διὰ δύο θιάσων, ἐνὸς γαλλικοῦ καὶ ἐνὸς ἰταλικοῦ.

— Τὴν ἐβδόμη δαταύτην παρεστάθησαν ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ Ἀθηνῶν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας δύο νέα ἔργα ὑπὸ ἑλληνικοῦ θιάσου πρωταγωνιστοῦντος τοῦ κ. Παντοπούλου ὁ δὲ Ἰδρυστικὸς σόβρος, κωμωδία κατὰ τὸ γερμανικὸν ὑπὸ Ἀγγέλου Βλάχου καὶ ὁ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ τῆς Ἑστίας δημοσιευθεὶς μονόλογος τοῦ κ. Χ. Ἀννίνου: «Ὅποιος φιλεῖ τὰ βιβλία του...».

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Κύριε ἀναγνώστα τῆς Ἑστίας, ἔχετε δίκαιον. Εἷς τινα φύλλα τοῦ ἀριθμοῦ 9 ἐν τῇ α' σελίδι συνέβη τὸ λάθος αὐτό. παρεπείσαν δηλαδή οἱ τελευταῖοι δύο στίχοι τῆς β' στήλης, ἔχοντες ὡς ἑξῆς: «ἔλαμπον ὑπὸ τὰς ψαλῆς ὁροῦς του. Ἐπεριμένα μὲ χιθόνημα ὄχι ἀνόμοιον φόβου τὴν στιγμήν...». Πλὴν τούτου δὲ καὶ ἄλλα λαθὴ συνέβησαν εἰς τὸ διήγημα τοῦ κ. Βικέλα, διότι τὸ ἔργον ἐδημοσιεύθη ἀπόντος τοῦ συγγραφέως. Εὐτυχῶς τὰ λαθὴ ταῦτα δὲν ἀλλοιοῦσι τὸ νόημα, πλὴν τοῦ ἐν σελίδι 131, στήλῃ α' στίχῳ 18 εἶναι, καὶ ὄχι ἐκράτει.

Κυρία φιλελεύθερος, ἡμπορεῖτε ἰνὰ φρονήτε ὅτι θέλετε, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ κατ' ἐξοχὴν φίλαι τῆς ἀνεξαρτησίας, αἱ Ἀγγελλίδες, ἔχουσι γνώμην ἐναντίαν τῆς ἰδικῆς σας. — Μία Ἀγγελλικὴ ἐφημερίδα κυριῶν ἔθεσε πρὸ τινος εἰς πολυχρόνιους συνδρομητρικὰς τῆς τὸ ζητήμα:

«εἰσθε ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς μετ' ἀνδρὸς συμβιώσεως;» καὶ τὰ 4]5 αὐτῶν ἀπῆντησαν καταφατικῶς. Ἐκτὸς ἂν σεῖς εἰπῆτε ὅτι ἐκεῖ πρόκειται περὶ συμβιώσεως μετ' Ἀγγλων καὶ ἐδῶ μετ' Ἑλλήνων συζύγων.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Πῶς ἡμπορεῖς νὰ ἀπαλλαχθῇς ἀπὸ τοὺς ἐνοχλητικούς;

Τί διαφέρει ὁ ὑπερούφανος ἀπὸ τὸν μάταιον;

Πῶς δύνασαι νὰ ὑποτάξῃς τοὺς ἄλλους;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἐρ. Διὰ τί ἐδόθη τὸ πνεῦμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους;

Ἀπ. Διότι ἀρχίζουν ἀπὸ φωνῆς. *Δημοσθένης.*

Ἐρ. Ποία ἀπόστασις εἶνε ἡ μεγαλὴτέρα;

Ἀπ. Ἀπὸ τὸ στόμα μας ὡς τοῦ Θεοῦ ταυτί.

Ρήγας

Ἐρ. Ποία ἡ συνήθης ἀφορμὴ τῆς φιλίας δύο γυναικῶν;

Ἀπ. Ἡ κοινὴ ἔχθρα πρὸς τρίτην. *Δέλτα.*

Ἐρ. Τί εἶνε ἐπίγειος παρὰδεισος;

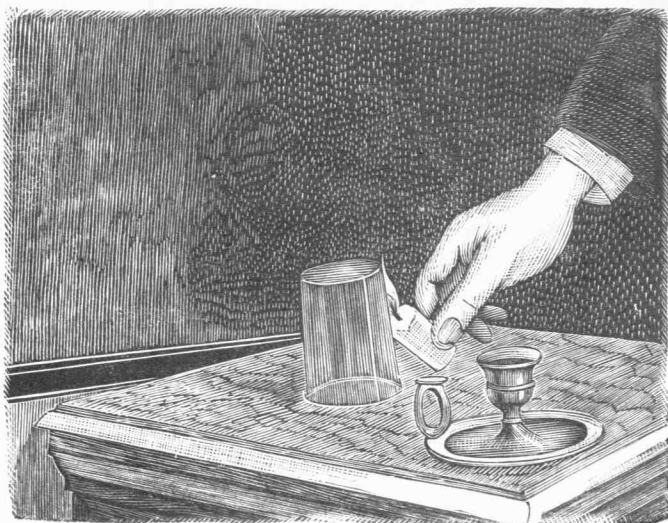
Ἀπ. Ἐκεῖνος ὅστις περιβάλλεται ὑπὸ τῶν βασιάνων τῆς Κολάσεως. *Χίμαρα*

ΠΑΙΓΝΙΑ

Τὸ ὀλισθαῖνον ποτήριον

Ἐπὶ μαρμαρίνης τραπέζης ὀλίγον ἐπικλινούσας—γίνεται δ' ἐπικλινῆς, ἂν ἀνασηκώσετε τοὺς δύο πόδας τῆς διὰ μικρῶν ζυγαριῶν—θετετε ποτήριον ἀνεστραμμένον, τοῦ ὁποίου τὰ χεῖλη ἐβρέχεται δι' ὕδατος. Ἡ κλίσις τῆς τραπέζης εἶνε πολλὴ ἐλαφρὰ, ὥστε τὸ ποτήριον θὰ μείνῃ ἀκίνητον. Λαμβάνετε κατόπιν κηρίον ἀναμμένον, τοῦ ὁποίου τὴν φλόγα φέρετε πλησίον τοῦ ποτηρίου, ὡς δεικνύει ἡ εἰκὼν. Τότε δὲ βλέπετε μετ' ἐκπλήξεως ὅτι τὸ ποτήριον ἄρχεται νὰ ὀλισθαίνῃ.

Διὰ τί συμβαίνει τοῦτο;

Διότι ὁ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου ἀήρ διὰ τῆς θερμάνσεως διαστέλλεται. Ἀλλὰ τὸ περὶ τὰ χεῖλη τοῦ ποτηρίου ὕδωρ ἐμποδίζει τὴν ἐξοδὸν τοῦ αἵρος, ὅστις κατ' ἀνάγκην ὥθει τὸ ποτήριον πρὸς τὴν κλίσιν τοῦ μαρμάρου.